Adevărata poveste a lui Iisus Hristos

De Antonin Artaud

Ca religia catolică să nu ne mai bată la cap cu ea… tul despre cristos;

că impun sau nu, atât pe cât pot, tot felul de credinţe muncitoreşti ca acela din Lourdes, foarte fandosit de altfel, ştiindu-se foarte bine, de exemplu, cât de mult au plătit pentru rozariul de aur şi în ce prăvălie de obiecte şi de „rame" pioase din împrejurimile lui Saint-Sulpice din Paris a fost lucrat;

asta e o problemă ce va fi rezolvată şi ea la timpul său şi altundeva, pentru că există o altă poveste ce trebuie rezolvată numaidecât ca să punem capăt anumitor orgii împuţite, anumitor desfrâuri „esoterice" divin care au nu puţin de a face cu dezordinea şi dezarmarea acestei epoci;

şi, vă rog să mă credeţi, nu exagerez defel, dar în timp, anumite fapte, anumite fenomene magice, fiind dezvăluite, felurite operaţiuni în aparenţă ştiinţifice, unele experienţe de război, ca aceea din Bikini, se regăsesc în mod ciudat, chiar foarte ciudat, în nu ştiu care sferă bizară şi subteran, în sfera aceea batjocoritoare, în timp, repet, se va vorbi

DINTR-ODATĂ

despre evenimentele şi fenomenele anului 1947, la fel cum s-a vorbit îndeajuns de lung despre evenimentele şi fenomenele anului o mie.

ANUL O MIE;

şi ca să nu refac într-un mod „crud" şi pripit o operă dramatică à la Jules Romain şi ca să pun pe tapet şi eu tot dintr-odată.

ÎN MODUL MEU, şi din punctul meu de vedere, această idee a anumitor academicieni contemporani, vai, ultracontemporani şi ISTORICI;

având în vedere faptul că în această cărţulie este vorba în mod ciudat de un anume, deja menţionat, Iisus Hristos;

Este vorba

EXACT DE ACEL IISUS HRISTOS

de anumite prea-înalte şi josnice dezmăţuri mistice ce aveau loc în cartierul Saint-Germain-des-Prés, şi în imediatele împrejurimi ale atât de frumoasei biserici Saint-Sulpice existau „coauzitori" direcţi, şi îmi voi permite să-i numesc.

MARTORI.

Şi voi mai spune şi, ca să fiu cât mai exact, şi ca să nu existe dubii, absolut niciun dubiu asupra evenimentelor şi locurilor în care fapte josnice de esoterism magic şi de ritualism nu voi spune

MISTIC.

Dar voi spune

CRETIN

COMPLICAT

PRIMAR

Ce au

ONORAT

ÎNSEMNAT

DAT

ÎMBĂLSĂMAT

ODORIZAT

SINGULARIZAT

PARTICULARIZAT

voi spune că aceste evenimente au avut loc, în această noapte, dinspre luni 21 spre vineri 22 august 1947

la Paris, într-o casă din strada Bonaparte în apropierea atât de frumoasei şi odorizetei, odorizată pe toată suprafaţa, în întreaga sa grandoare, de sus până jos, şi de la cot la încheietură, atât de frumoasei, deci, biserici Saint-Sulpice, şi în faţa acesteia.

ACEASTĂ CASĂ, sau cam pe-acolo.

Şi lucrurile stau în aşa fel încât, cu greutate, la această oră vă scriu aceste rânduri, la orele şapte dimineaţa ale acestei zile de vineri 22 august, „ritualicul" desfrâu, repet, desfrâul câtorva mistici ignoranţi

LA CARE FAC ALUZIE

Ia sfârşit.

Şi nu e vorba aici despre curzime, sau despre teatru;

este vorba despre o înaltă ceremonie cu bideuri liturgice patrafire şi ciborii sfinţite şi PSIHICE, da PSIHICE, şi EUCARISTICE.

EUCARISTICE

La cel mai înalt nivel.

Cei care s-au dedat acestei orgii oculte, la aceeaşi desfrâu RITUALIC MISTIC;

la acest tip de slujba grotescă întunecată a cărei stupidităţi infernale a desfăşurării a fost egală poate doar cu obscena ignoranţă a participanţilor la eveniment, au făcut în orice caz plinul la satisfaceri

curcanstice lascive;

la o erotizare religioasă deplină la ejaculări de flasce lichide genetice;

la revărsări spermatice apoase;

pentru ca atunci când dumnezeu se va pune pe treabă de-adevărat, ca în această noapte, scurgerea seminală a spermei va depăşi orice limite şi va fi de neoprit şi astfel se va produce orgasmul, care e miruirea consimţită binecuvântată.

Cine a primit în acel moment miruirea sfântă şi s-a înălţat

NU SE ÎNFRÂNEAZĂ DE LA A SPARGE BARIERELE

PE CARE ÎNTREG IADUL

repet ÎNTREG INFERNUL

şi nu întreg cerul le înalţă împotriva imixtiunii sale agresive;

spun că un prea-înalt preot uns şi sfinţit a fost trimis în această noapte cu un scop anume;

şi că a venit din locurile îndepărtate ale vârfurilor Carpatice şi câmpiilor Transilvane pentru a alerta anumiţi parizieni şi pentru a-i ajuta în a înfăptui anumite sinistre înălţări;

oricât de îndrăzneaţă se vrea a fi, povestea mea, şi oricât ar emana din toate părţile mirosurile mizerabile ale infectului portar căruia cuiva i-ar plăcea să le simtă în juru-i.

SĂ NU SE SPUNĂ CĂ EU LE-AM PUS ACOLO.

Pentru că, personal, găsesc că nimic nu e mai dezgustător decât mirosul de spermă şi mai ales cel al spermei umane

FASCINANTE ŞI ANIMALIZATE.

De altfel nu cred nici în principiu nici în idee, cum am mai scris în altă parte;

nu cred nici în principiu nici în idee;

şi prin urmare mă înfior şi mai tare de oroarea celor care încearcă să descopere principiul ca să ne îndese pe gât o idee dezgustătoare;

aceia care încearcă să înţeleagă acel principiu al

FASCINAŢIEI PROFUNDE

a spermei umane

ANIMALIZATE;

cei ce merg pe firul ideei de bestialitate primitivă dinc are pot extrage sperma;

să facă să iasă sperma în jetul criminal din care a fost pentru

prima dată descoperit şi inventat, precum sângele eucaristic suprem, precum criminala şi satisfăcătoarea explozie a sângelui pentru care dumnezeul infernului ar jubila pe de-a întregul şi fără oprelişti şi în noaptea acestei aniversări a invenţiei lichidului semnial au fost dedicate şi sanctificate celebrările acestei nopţi.

Şi trebuia ca Parisul să fie nici mai mult nici mai puţin decât în mijlocul acestor explozii de bucurie ritualică răufăcătoare ce au avut loc în această noapte pe întreaga întindere a pământului ce s-a dedat la rău

(în aşa fel încât să uimească anumite minţi naive şi anumite individualităţi pubere), ce s-au dedat la rău, repet;

Şi nu au mai dorit să se întoarcă spre bine;

ei, da, acest pământ pe care-l locuim, unde în fiecare zi se petrec minunate invenţii

„Ştiinţifice".

este un pământ care, o spun aşa de tare încât să îngheţe sângele în vine lumii, cum se spune, s-a dedat la rău şi la răufaceri

Cu întregul aparat esoteric, liturgic, eteric, psihosferic, ştiinţific, astral, magic, ocult, şi paranormal necesar.

E un pământ ce în plan ocult şi cu semne oculte voite a ales răul cum spre exemplu, Preoţii congregaţiei sfântlui Oficiu au l-ales pe Pio XII, sau la fel cum Franţa l-ar vota pe Stalin, Churchill, Franco sau mai ştiu eu care partid semitic, încrucişat, incolor şi sfinţit.

O engkt ingl nmincht

(tarsana ceind alt pleind)

cra cra nud şi crud e krein di clu

ACEST CĂ... AT!

Şi să terminăm, scârbă.

Să-ţi împuţeşti, blana.

Să-ţi smulgi, coarnele

Să-ţi grohăi, râtul

Să-ţi cureţi, puşca

Să-ţi înghesui, gâtul

Să-ţi mişti, mâna

Nu o fiinţă ce are un corp

Este un mit construit de biserica catolico-romană pentru nevoile cauzei ei sinistre

(care este aceea de a rănii rasa umană pentru a o ţine sub

cupola sa ce nu s-a format atât de repede, dar ce a prins formă doar după cele mai groaznice bătălii din secolul al doilea sau al treilea era noastră).

Acest mit este acela al unui om divin crucificat într-o după-masă în faţa întregii lumi şi care şi-a dat viaţa pentru salvarea omenirii.

Există însă o realitate, ce e cu totul şi cu totul diferită şi care e totalmente opusă mitului menţionat.

Această realitate reprezintă faptele, adevăratele fapte, la fel ca aceleea care apar în ziare în fiecare zi, în timp ce mitul reprezintă doar murdare vise al egoismului unor suflete hidoase.

În realitate adevărul este că în Ierusalim exista un om care se numea Iisus Hristos, dar trebuie să nu ne fie frică să ni se rupă de oameni şi trebuie să facem de la început dovada celei mai crase ignoranţe etimologice verbale, pentru a putea să credem în încarnarea unui spirit divin cu numele de cristos, nume ce în acea epocă la Ierusalim era un cuvânt infam, folosit pentru a chema catârii sau măgarii şi ce corespundea unui gaz infect şi urât.

Şi în acea epocă toţi cristoşii reprezentau o rasă de paria, un fel de erotici de neatins din care făcea parte acest Iisus Hristos respectat tocmai pentru că ştia să se folosească excelent de mizerabilele îndemânări ale rasei lui de intangibili. Era o specie de oameni de-abia coborâţi din copaci, care în timpul nostru a devenit un fapt aproape necunoscut pentru majoritatea oamenilor, dar care conferă un anumit număr de avantaje.

Oameni pişălcoşi

Cu mari papile mizerabile ce se deschid ca şi sexurile femeilor atât la exterior cât şi la interior

Această femeie era de fapt bărbat pedrestă josnică a domnului, botezată Maria în loc de Marito, pe când homosexualitatea a încetat să mai troneze asupra obiceiurilor, şi pe când încrucişarea a încetat să mai fie Legea

Şi când sadismul şi obscenitatea au încetat să mai facă parte din realitatea profundă a lumii şi când dumnezeu, trântorul, inaccesibilul, adesea, a încetat să mai conducă şi a lăsat în sfârşit locul unui om.

Integru într-un totul

Ei bine, oameni integrii

Nici nu se găseau

Binele e de că „at

Şi pentru ca acum religia catolică (...)

garezi areza rezura a rezare epaparuzi

Povestea lui I.H. e pe de-o parte mit, pe de-o parte fapt.

În ceea ce priveşte mitul, este exact şi cred că pot să spun chiar reuşit

Atunci gândiţi-vă:

Ideea asta de un om gol al cărui sfânt corp

(care se poate vedea)

Bbiserica şi-ar exerciat dreptul în ceea ce o priveşte, curva (scroafa)

de dsimula punerea la păstrare a unei bucăţi

(doar o mică bucăţică)

al acestui corp păstrat cu religiozitate (nu era decât glandul sau prepuţul nu-i aşa?)

Nu, nu există pe lume un mit ce îl poate egala pe acesta:

un om îşi dă corpul pentru a fi făcut bucăţi pentru salvarea reînnoită mereu de vampirismul uman;

un om nu şi-a dat viaţa doar o dată pe o cruce în Golgota pentru a salva pe toţi, ci în fiecare zi se întoarce pentru a se lăsa ciopârţit şi impolrat pe altare;

acest mit e susţinut de 100 de pictori

(câte crucificări celebre au pictat, câte urcări şi coborâri de pe cruce?)

susţinut de mii de istoriografi ce au scris o cantitate imensă de minciuni şi false vieţi ale domnului nostru Iisus cristos, deci acest mit, e prezent de 1700 sau 1800 de ani pentru că se pot număra 1947 de ani de la moartea domnului sus menţionat şi nu sunt 1947 ani de când cultul său a luat fiinţă pe pământ, a fost nevoie de 2 sau 3 secole de lupte crâncene pentru a putea să convingă populaţia de această poveste de un dumnezeu făcut om şi crucificat atât ca dumnezeu cât şi ca om în corpul în care se afla.

În fine, a fost nevoie, mai mult sau mai puţin, de exact timpul de care este nevoie până ce memoria umană să dispară căci la început au existat martori, oameni ce ştiau din ce aluat de înşelătorii înveterate era făcut cristos;

din a cărui rasă şi familie de mizerabili şi laşi era descendent adevăratul crisots;

existau, deci, martori, oameni ce văzuseră faptele şi ce îşi

aminteau şi ar fi putut să le descrie şi să le povestească în detaliu;

existau, ca să spunem aşa, complici ai prietenilor şi duşmanilor acestei specii de ordinară canalie numită Iisus cristos ce şi-a lăsat picioarele spălate ca un laş şi un mişel cu două zile înainte de a fi capturat şi condamnat pe Golgota, lăsând însă pe altul să fie crucificat în glorie şi în onoare.

Şi mai e ceva ce contemporanii sus numitului Iisus cristos ar mai fi putut să zică şi să facă dacă ar fi fost întrebaţi;

anume să precizeze în public simpla etimologie gramaticală a cuvântului cristos.

În realitate cei ce au construit mitul nu numai că nu le-a păsat de popor, înşelându-l cu bună ştiinţă şi fără ascunzişuri din toate punctele de vedere, dar, mai mult, s-au bazat exact pe imensa şi iremediabila ignoranţă atât în ceea ce priveşte istoria

Cât şi mitologia.

Mistica.

Paranormalul.

Miraculosul

Şi pe deasupra şi gramatica şi etimologia;

Ii-sus-crisots e un cuvânt ce doar seamănă a fi un nume.

Şi cine spune

Cristos azi se înfioară până la ultima fibră şi îşi închipuie că a cuprins totul în acel nume.

Dar acum 2000 de ani cristos era chemarea obişnuită a ciobanilor de măgari, conducători catârilor şi măgarilor sălbatici.

Un fel de strigătură cu care un conducător de animale urnea animaulu trăgându-l de gâtlej;

un fel de P… DA M… ÎI care era folosit pentru a alunga spiritele rele;

şi era încă şi mai vulgar numele flatulenţei celei mai groaznice.

Cine se beşea bine făcea cristos de 100 de ori, se spunea în acele timpuri între ciobani, pentru că crisots într-unul dintre jargoanele folosite la vremea aceea însemna pur şi simplu măgar, lucru ce nu conferă niciun titlu de nobleţe ce-ar fi demn să fie amintit o dată, de două sau de trei ori, pentru că pe de-o parte există mitul, şi de cealaltă parte e istoria;

şi cine vrea să urmeze doar faptele fără să se distanţeze o clipă pentru a complota sau mistifica se vede obligat să recunoască cea mai

murdară poveste fabricată de bogătani, pe de-o parte, şi pe de alta cea mai sinistră şi repugnantă poveste de sodomie, de paranormal obscen şi magie neagră pe care Istoria a mai putut-o înregistra vreodată.

Cristos e numele măgarului dar şi cel al pieptului măgarului şi chiar şi pe acest plan Iisus cristos avea o funcţie specială, şi anume că întreaga sa familie era ca el, şi el aparţinea unei anumite seminţii ce nu a dispărut de pe pământ, nici măcar azi, şi care, au ştiut, să păstreze în om într-un mod special

Şi adecvat, să păstreze, repet, în om, caracteristici şi facultăţi specifice animalelor.

Există un fel de obscenitate bucală ce ţine de lumea animală şi în care limba, şi buzele, buzele se mişcă, formând un sunet specific, şi Iisus cristos ce aparţinea de familia cristoşilor-măgari devenise maestru în acest fel de practică murdar!

Măgarii îşi petrec timpul lingându-şi buzele cu limba, dar

Iesus christus făcea acelaşi lucru cu limba şi în gura unui om.

Era o practică deosebit de apreciată în acele vremuri, şi când se făceau glume de tip vulgar era imediat chemat cristos să vină să îşi joace jocul.

A te beşi cu limba în gura celuilalt era o porcărie dezgustătoare dar aproape inofensivă, vreau să spun că nu lăsa în urmă răni sângerânde, dar familia de care aparţinea Iisus Hristos era incredibil de înaintată şi vicleană.

Cea mai înşelătoare şi mai escroacă dintre rasele curveşti şi porceşti.

Acum două mii de ani în Iudeea existau cum există acum în India cei ce se numesc paria.

Paria nu sunt nefericiţii care se crede, sunt persoane dintr-o rasă josnică, intangibili, pe care o societate deja oricum profund şi sumbru afundată în e… cât vrea încă să-i îndepărteze de tot din mijlocul ei imputându-le lor mizeria în care trăiesc;

dar pe întreaga suprafaţă a pământului cine nu e fizic şi corporal un adevărat paria?

Fie cum o fi, Iisus cristos era unul dintre paria acelei epoci, şi făcea parte dintr-o familie exclusivamente formată din paria.

Paria sunt născuţi în venin, şi naşterea lor facerea lor genetică în vintrele mamei a avut loc după un fel de masturbare specială şi infernală, căreia doar o bestializare petrecută metodic şi ereditar îi dă

dreptul.

Îi dă dreptul pentru că conferă mijloacele ce sunt în mod sinistru specifice…

Până când sperma femeii nu-şi arată culoarea de mucus negru, până nu lasă să iasă un curs de culoare sângerie paria nu are dreptul de a fi născut, demn să fie trezit şi NĂSCUT.

Şi astfel că într-o noapte numitul Nalpas Iosif nemaiputând să se abţină a maestrubat-o repetat pe numita Maria Nalpas, soţia lui, ce fusese cu siguranţă atinsă şi până atunci dar fără să comită vreodată adulter

Mâini, vintre, picioare.

Fiind întotdeauna ţinută la distanţă sub limba lui cu care o supunea de ani şi o degusta, ca pe miezul unei măsline, ce părea mai gustos cu fiecare dată când era degustat.

Dar nu durează ca Satana lucrurile făcute prin magia fără sfârşit, e o magie ce nu există ceea ce e mereu prezent nu reuşeşte mult să ne întunece privirea.

Sistemul Satanei e un sistem menit să întunece fiinţa să existe în chip latent.

unde un număr de accente cunoscute înconjoară etern atârnând instabil deasupra unui abis atenţia

(la cel mai important purtător cum ar zice domnul despre ruda sa ce şi-a dus viaţa pe pământ).

E o doctrină destul de onorabilă şi destul de demnă atunci când avem curajul autentic de a o menţine şi de a nu tăia legătura tund când e timpul să demonstrăm în sfârşit întregul nostru curaj.